

оцінювання якості освіти, 2022. 131 с. Пропонований матеріал становить собою переклад рамкового документа з оцінки креативного мислення URL: https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2022/07/PISA-2021_ramkovyj-dokument.pdf

4. Дроздова І. П. Розвиток креативності як необхідної якості особистості професіонала у процесі навчання студентів ВТНЗ засобами українського мовлення. Науковий вісник Херсонського державного університету : зб. наук. пр. Херсон : Вид-во ХДУ, 2008, 50, 108–113.

5. URL: <https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/view/590>

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Халєєва О. В., Костіна Л. М., Поддуда І. А.

Гуманітарно-педагогічна академія, м. Харків, e-mail: kostinaluda1949@gmail.com

Нові стратегічні орієнтири розвитку економіки, швидкої інформатизації, необхідність оволодіння новими соціальними ролями - все це змінило вимоги до освіти, підвищило її роль, надавши навчання пріоритетності. Одним із стратегічних завдань в країнах Європи є прагнення досягти високого світового рівня у сфері освіти, інтеграції у світове освітнє співтовариство. Реалізація цього завдання неможлива без знання стану, основних тенденцій та закономірностей розвитку освіти різних країн та у світі в цілому.

Реформування вищої школи України зумовлює орієнтування на забезпечення відповідності вітчизняних освітніх стандартів та програм міжнародним вимогам та повноправну участь України в поширенні європейського та світового простору. Тому в умовах посилення глобалізаційних та інтеграційних процесів особливо зростає значення міжнародної співпраці з питань освіти, творчого використання передового зарубіжного досвіду, розвитку педагогічної майстерності викладачів. У зв'язку з цим постала потреба створити спільний європейський простір вищої освіти.

Аналіз джерел і публікацій показує, що значний внесок у цьому напрямку зробили провідні українські вчені: В. Андрущенко, В. Биков, А. Довгяло, М. Жалдак, К. Корсак, В. Кремень, В. Олійник та ін. Треба зазначити, що впровадження європейських стандартів та досвіду в Україні є предметом не тільки дискусії на науково-практичних конференціях, але і проведенням масштабних експериментів з визначенням функцій, які можуть бути покладені на інформаційні

технології в навчальному процесі [3]. В наукових публікаціях досліджується вплив інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) на розвиток особистості, якість підготовки фахівців, формування культури особистості, інформаційної культури викладачів, студентської молоді тощо.

Сприяння європейському співробітництву в забезпеченні якості освіти для розроблення відповідних критеріїв і методологій зумовлює підвищення ролі ІКТ у системі освіти України [1]. Сучасні підходи до організації навчального процесу орієнтують викладачів на використання інтерактивних методів навчання.

Перехід від індустріального до інформаційного суспільства передбачає запровадження у навчально-виховний процес вищих навчальних закладів (ВНЗ) новітніх педагогічних технологій, забезпечення можливостей для оновлення методів й змісту навчання, способів подання навчальної інформації.

Процес інформатизації – один з найбільш значимих глобальних процесів сучасності. Активний інформаційний обмін став сутністю всього процесу інформатизації, визначальною ознакою рівня розвитку держави у світовому співтоваристві. Динаміка інформаційного суспільства потребує не тільки, щоб більшість членів суспільства мали необхідну освіту, але й постійно її оновлювали, що диктується швидкими темпами науково-технічного прогресу [4].

Професійна освіта України для підготовки конкурентоздатних фахівців на сучасному етапі впроваджує інноваційні освітні технології. Сучасні засоби навчання та широкий спектр інформаційних технологій дають викладачу можливість застосовувати в роботі так зване проблемно-орієнтоване або конструктивістське навчання індивідуально до кожного здобувача, контролювати успішність засвоєння матеріалу новими інтерактивними методами и тим самим урізноманітнити власні педагогічні технології роботи, а також набуття необхідних ІКТ навичок і компетентностей [2].

Встановлено, що перед сучасними ВНЗ стоїть завдання ефективно спрямованого навчально-виховного процесу, рішення питань по оновленню мети, змісту, форм і методів психолого-педагогічної підготовки, формування готовності застосовувати знання та вміння, бути підготовленим до використання сучасних навчальних технологій.

Отже, інформаційно-комунікаційні технології посідають значне місце у навчальному процесі ВНЗ України, вони дають широкі можливості щодо модернізації та підвищення ефективності освіти, а досвід країн Європейського Союзу стає джерелом освітньої практики, будовою єдиного простору вищої освіти в Європі.

Література

1. Биков В. Ю. Підвищення значущості інформаційно-комунікаційних технологій в освіті України / В. Ю. Биков // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 1. – С. 28–33.
2. Овчарук О. Тенденції інформатизації освіти й використання ІКТ для поліпшення освіти / О. Овчарук // Шлях освіти. – 2007. – № 2. – С. 19–22.
3. Сікорський П. І. Комп'ютерні технології навчання: сутність та особливості впровадження / П. І. Сікорський // Педагогіка і психологія. – 2004. – № 4. – С. 29–35.
4. Федорук П. І. Адаптивна система дистанційного навчання та контролю знань на базі інтелектуальних Інтернет-технологій / П. І. Федорук ; Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, Івано-Франківськ : Прикарпатський нац. ун-т, 2008. – 324 с.

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО РОЗРИВУ В ПІДГОТОВЦІ КОМПЕТЕНТНИХ ФАХІВЦІВ

Козак Н. С.¹, Постіл С. Д.²

¹Державний податковий університет

*²Ірпінський фаховий коледж економіки та права
Київська обл., м. Ірпінь, вул. Університетська, 31*

Розрив між очікуваннями ринку праці від фахівця та тим, чого його навчили в навчальному закладі, – річ давно відома, і це не лише українська проблема. Такий розрив називають «кваліфікаційним» або *skills gap*. Він призводить до розчарувань випускника, який освіту здобув, але фахові навички відповідного рівня у нього не сформовані. Натомість, розчарування роботодавця – отримуєш дипломованого фахівця, якого ще потрібно навчати. Негативні наслідки від кваліфікаційного розриву величезні – втрата продуктивності праці становить 6 %, а світовий ВВП втрачає 5 трильйонів доларів щорічно [2].

Розв'язання проблеми кваліфікаційного розриву має бути комплексним завданням, тобто має відбуватись за участю як системи освіти, так і ринку праці.

Як свідчать опитування роботодавців та міжнародні дослідження, навчальні заклади мають опікуватися формуванням у студентів таких навичок з відповідним кваліфікаційним розривом: